

EURÓPAI
BIZOTTSÁG

Brüsszel, 18.12.2013
COM(2013) 919 final

2013/0442 (COD)

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS IRÁNYELVE

**a közepes tüzelőberendezésekből származó egyes szennyező anyagok levegőbe történő
kibocsátásának korlátozásáról**

(EGT-vonatkozású szöveg)

{SWD(2013) 531 final}

{SWD(2013) 532 final}

{SWD(2013) 536 final}

INDOKOLÁS

1. A JAVASLAT HÁTTERE

Háttér-információk, a javaslat okai és céljai

A 2020-ig tartó időszakra szóló általános uniós környezetvédelmi cselekvési programot („Jólét bolygónk felélése nélkül”) létrehozó európai parlamenti és tanácsi határozat¹ fontos szerepet játszott a levegőminőséggel kapcsolatos uniós szakpolitika felülvizsgálatában, különösen azáltal, hogy rámutatott a levegőszennyezést a forrásnál kezelő intézkedések szükségességére.

A Tanácshoz és az Európai Parlamenthez intézett, „Tiszta levegőt Európának program” című közleményében² a Bizottság cselekvésre szólít fel az 1 és 50 MW közötti névleges bemenő hőteljesítményű tüzelőberendezésekből (a továbbiakban: közepes tüzelőberendezések) származó légszennyező anyagok csökkentése érdekében, aminek révén kiteljesül majd a tüzelőberendezés-ágazatra vonatkozó szabályozási keret, egyúttal erősítve a levegőszennyezéssel és az éghajlatváltozással kapcsolatos szakpolitikák közötti szinergiákat.

A számos különböző célra – beleértve a villamosenergia-termelést, a háztartási/lakossági fűtést és hűtést, a hő/gőz ipari célokra történő biztosítását stb. – használt közepes tüzelőberendezések a kén-dioxid-, a nitrogén-oxid- és a szállópor-kibocsátás jelentős forrásai. Az EU-ban hozzávetőlegesen 142 986 a közepes tüzelőberendezések száma.

A tüzelőanyagok új, kis tüzelőberendezésekben és -készülékekben történő égetése az energiával kapcsolatos termékek környezetbarát tervezésére vonatkozó követelmények megállapítási kereteinek létrehozásáról szóló, 2009. október 21-i európai parlamenti és tanácsi 2009/125/EK irányelv³ végrehajtó rendelkezésekkel szabályozható. 2013. január 7-től a nagy tüzelőberendezésekben történő tüzelőanyag-égetést az ipari kibocsátásokról szóló, 2010. november 24-i 2010/75/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv⁴ (a környezetszennyezés integrált megelőzése és csökkentése) szabályozza, míg a meglévő nagy tüzelőberendezésekre 2015. december 31-ig továbbra is a nagy tüzelőberendezésekből származó egyes szennyező anyagok levegőbe történő kibocsátásának korlátozásáról szóló, 2001. október 23-i 2001/80/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁵ alkalmazandó.

A közepes tüzelőberendezések szennyezőanyag-kibocsátására nem vonatkozik átfogó uniós szabályozás, ezért helyénvaló a tüzelőberendezésekre vonatkozó meglévő jogszabályokat a berendezések e kategóriájára vonatkozó rendelkezésekkel kiegészíteni.

Összhang az Unió egyéb szakpolitikáival és célkitűzéseivel

Ez a javaslat az új uniós levegőminőségi intézkedési keret része, amelyet a levegőszennyezésről szóló, átdolgozott uniós tematikus stratégia határoz meg, és amely összhangban áll az Európa 2020 stratégiának az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedést szolgáló célkitűzéseivel⁶, és megerősíti azokat. A javaslat – a „gondolkozz előbb kicsiben” elv jegyében – különös figyelmet szentel a kkv-k érdekei védelmének.⁷

¹ COM(2012) 710 final [elfogadása után: HL L ..., ..., ... o.]

² COM(2013) xxx final.

³ HL L 285., 2009.10.31., 10. o.

⁴ HL L 334., 2010.12.17., 17. o.

⁵ HL L 309., 2001.11.27., 1. o.

⁶ A Bizottság közleménye: „EURÓPA 2020 – az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedés stratégiája”, COM(2010) 2020 végleges, 2010.3.3.

⁷ A Bizottság közleménye: „Gondolkozz előbb kicsiben!” Európai kisvállalkozói intézkedéscsomag: „Small Business Act”, COM(2008) 394 végleges, 2008.6.25.

2. AZ ÉRDEKELT FELEKKEL FOLYTATOTT KONZULTÁCIÓK ÉS A HATÁSVIZSGÁLATOK EREDMÉNYEI

Konzultáció az érdekelt felekkel

Az érdekelt felekkel és a nyilvánossággal számos hivatalos és nem hivatalos esemény keretében zajlott konzultáció, többek között két online kérdőív, egy Eurobarométer felmérés, valamint két- és többoldalu találkozókra folytatott folyamatos párbeszéd formájában. A levegőminőségi szakértői csoport találkozóin a tagállamokkal folytatott konzultációra is sor került. Az érdekeltek jelentős része mutatott rá a kibocsátások forrásnál történő uniós szintű korlátozásának fontosságára annak érdekében, hogy a szennyezéscsökkentéssel járó terheket meg lehessen osztani, és kedvező véleményt nyilvánítottak a közepes tüzelőberendezésekből származó kibocsátások szabályozása tekintetében; ugyanakkor megjegyezték, hogy az adminisztratív terheket korlátozni kell, mivel azok teljes körű engedélyezési rendszer bevezetése esetén az üzemeltetőkre és az illetékes hatóságokra nézve egyaránt aránytalanul megnőhetnek. A közepes tüzelőberendezésekből származó kibocsátások szabályozását célzó különböző lehetséges megoldások kidolgozásakor figyelembe vették az érdekelt felek véleményét.

Az alkalmazási kör meghatározása érdekében 2011 végén nyilvános online konzultációra került sor azzal a céllal, hogy a szakpolitikai lehetőségek kezdeti kidolgozását segítő információs háttér kibővíthessen. Az internetes konzultáció 2012. december 10-től 12 hétig tartott az Európai Bizottság „Az Ön hangja Európában” elnevezésű weboldalán. A konzultáció két kérdőívet tartalmazott: egy a nagyközönségnek szánt rövid kérdőívet, valamint egy hosszabb, részletesebb, szakértőkhöz és érdekeltekhez intézett kérdőívet többek között a forráskorlátozásról. A széles nyilvánosságból 1934-en töltötték ki a kérdőívet, a szakértők és érdekeltek köréből pedig 371 válasz érkezett. Utóbbiak mintegy 40%-a értett egyet abban, hogy szükség van az ipari kibocsátásokról szóló irányelvben uniós szinten meghatározott 50 MW küszöbérték alatti teljesítményű tüzelőberendezések szabályozására; ezt a nézetet az üzleti szféra képviselőinek 20%-a, az egyéni szakértők 43%-a, a kormányzati képviselők 48%-a és a nem kormányzati szervezetek 55%-a osztotta. Az üzleti és állami szféra képviselői egy egyszerűsített engedélyezési rendszer vagy egy nyilvántartási rendszer mellett tették le a voksukat, míg az egyéni szakértők és a nem kormányzati szervezetek egy uniós szinten érvényes kibocsátási határértékeket alkalmazó, teljes körű engedélyezési rendszer bevezetését javasolták.

Az összes háttér-információ elérhető az e kezdeményezésnek szentelt webhelyen⁸.

A hatásvizsgálat eredményei

A levegőszennyezésről szóló tematikus stratégia felülvizsgálata keretében készített hatásvizsgálat rámutat, hogy noha a levegőminőségre vonatkozó szakpolitika általános kerete logikus és koherens, a gyakorlati végrehajtás terén nagyobb összhangot kell biztosítani a forráskorlátozások, a kibocsátási határértékek és a környezeti levegő minőségére vonatkozó előírások között mindenekelőtt azért, hogy a környezeti levegőminőségi előírások helyi betartását ne akadályozza az, ha a) a jelentős pontszerű forrásokból vagy termékekből származó szennyezés (pl. a valós kibocsátások) korlátozása meghiúsul, vagy pedig ha b) a szennyező anyagoknak magas a háttér-koncentrációja a kibocsátások általánosan magas szintje miatt.

Annak érdekében, hogy előrelépések történjenek az EU hosszú távú 2020 utánra szóló azon célkitűzésének megvalósítása terén, hogy a levegőszennyezés egészségügyi és környezeti

⁸ http://ec.europa.eu/environment/air/review_air_policy.htm

hatásai tovább csökkenjenek, a hatásvizsgálat több különböző szakpolitikai alternatívát vizsgált meg, hogy költséghatékony intézkedéscsomagot lehessen összeállítani. Ezek közé tartozik a további uniós forráskorlátozási intézkedések mérlegelése, amelyek egyike a közepes tüzelőberendezések kibocsátásaira irányul. A hatásvizsgálat azzal a következtetéssel zárult, hogy egy, a közepes tüzelőberendezések kibocsátásainak szabályozását biztosító uniós eszköz minden tagállamra kiterjesztené a több ágazatot átfogó elemzés során költséghatékonynak ítélt technikai intézkedéseket, ezért indokolt javaslatot tenni egy, az említett berendezések kibocsátásainak szabályozásáról szóló uniós jogalkotási eszközre.

Az öt figyelembe vett, a közepes tüzelőberendezésekből származó kibocsátások szabályozását célzó politikai lehetőség közül, amelyeket részletes elemzésnek vetettek alá, a javasolt megoldás kibocsátási határértékeket vezetne be, összhangban a 2010/75/EU irányelvben a 50–100 MW közötti teljesítményű berendezésekre megállapított és számos tagállamban érvényes határértékekkel, és azokat további, a módosított götebörgi jegyzőkönyvben⁹ az új berendezésekre megállapított kibocsátási határértékekkel egészítené ki. A nitrogén-oxidok csökkentésével járó költségek korlátozása érdekében a kibocsátási határértékeknek főként elsődleges kibocsátáscsökkentő intézkedések alkalmazásán kell alapulniuk. A tagállamoknak azonban szigorúbb határértékeket kell alkalmazniuk, ha a levegőminőség nem éri el az uniós előírásokban meghatározott szintet.

Annak érdekében, hogy mérsékelni lehessen a közepes tüzelőberendezések zömét üzemeltető kkv-kra gyakorolt hatást, számos enyhítő intézkedésre született javaslat: az üzemeltetőknek nem kell engedélyt beszerezniük, de a berendezés üzembe helyezéséről értesíteniük kell az illetékes hatóságokat, amelyek nyilvántartásba veszik a tüzelőberendezést; javaslat született továbbá a fokozatos végrehajtásra, amely azt jelenti, hogy a meglévő berendezések esetében hosszabb átmeneti időszak állna rendelkezésre a határértékek betartásához (a legkisebb méretű berendezések esetében még hosszabb időszak); emellett pedig korlátozott vagy egyszerűsített nyomonkövetési és jelentéstételi kötelezettségeket vezetnének be.

3. A JAVASLAT JOGI ELEMEI

A javaslat összefoglalása

A közepes tüzelőberendezésekre vonatkozó előírások bevezetésével a javaslat létező jogalkotási hiányosságot kíván pótolni. A javaslat minimumkövetelményeket vezet be, miközben az adminisztratív terheket a lehető legalacsonyabb szinten tartja, és különös mértékben szem előtt tartja a kkv-k helyzetét.

Az alábbiakban részletesen bemutatjuk az irányelv cikkeinek és mellékleteinek tartalmát.

Az 1. cikk megfogalmazza az irányelv célját, vagyis hogy csökkentse a közepes tüzelőberendezésekből származó kén-dioxid, nitrogén-oxidok és szálló por levegőbe kerülő kibocsátásait, és ezáltal mérsékelje azok emberi egészségre és a környezetre jelentett lehetséges kockázatait.

A 2. cikk meghatározza az irányelv hatályát, elkerülve a 2009/125/EK irányelvvel, valamint a 2010/75/EU irányelv III. és IV. fejezetével való átfedést, továbbá bizonyos tüzelőberendezéseket – technikai jellemzőik vagy egyedi alkalmazásuk alapján – mentesít az irányelv hatálya alól.

A 3. cikk az ebben az irányelvben alkalmazott fogalommeghatározásokat sorolja fel.

⁹ Az Egyesült Nemzetek Európai Gazdasági Bizottságának (UNECE) a nagy távolságra jutó, országhatárokon áttérjedő levegőszennyezésről szóló egyezményéhez csatolt götebörgi jegyzőkönyv a savasodás, az eutrofizáció és a talajközeli ózon csökkentéséről (1999).

A 4. cikk kötelezettséget ró az illetékes hatóságra, hogy az üzemeltetők által tett bejelentés alapján nyilvántartásba vegye a közepes tüzelőberendezéseket. Az említett bejelentés egyes elemeit az I. melléklet tartalmazza.

Az 5. cikk a kibocsátási határértékekről rendelkezik; a meglévő és új berendezésekre alkalmazandó megfelelő értékeket a II. melléklet tartalmazza. Az irányelvjavaslat alapján a kibocsátási határértékeket a meglévő tüzelőberendezések esetében az irányelv alkalmazásától számított meghatározott időtartam letelte után kell alkalmazni, hogy elegendő idő álljon rendelkezésre annak biztosítására, hogy az említett berendezések megfeleljenek ezen irányelv követelményeinek. Az 5. cikk (4) bekezdése arra kötelezi a tagállamokat, hogy a levegőminőségi határértékeknek meg nem felelő zónákban található közepes tüzelőberendezésekre szigorúbb kibocsátási határértékeket alkalmazzanak. A III. melléklet meghatározza az e célból alkalmazandó referenciaértékeket, amelyek az elérhető legfejlettebb technikai szintet tükrözik.

A 6. cikk és a IV. melléklet a nyomon követésre vonatkozó követelményeket határozza meg. A javaslat alapján az említett mellékletet felhatalmazáson alapuló jogi aktusok útján a műszaki és tudományos fejlődéshez kell igazítani (a 14. és 15. cikknek megfelelően).

Az irányelvjavaslat 7. és 8. cikke rendelkezéseket állapít meg az irányelv hatékony végrehajtásának és érvényesítésének biztosítására. Az irányelv előírja az üzemeltetők számára, hogy a követelményeknek való megfelelés hiányáról azonnal értesítsék az illetékes hatóságot. A tagállamoknak biztosítaniuk kell továbbá, hogy az ennek az irányelvnek való megfelelés hiányában az üzemeltető és az illetékes hatóság meghozza a szükséges intézkedéseket. Emellett a javaslat előírja a tagállamok számára, hogy biztosítaniuk kell az ezen irányelv hatálya alá tartozó közepes tüzelőberendezések környezetvédelmi ellenőrzésének rendszerét, vagy egyéb intézkedéseket kell végrehajtaniuk azok megfelelőségének ellenőrzésére.

A 9. cikk az üzemeltető és az illetékes hatóság azon kötelezettségeiről rendelkezik, amelyek a közepes tüzelőberendezéseken végzett módosítások esetén keletkeznek.

A 10. cikk, amelynek tárgya az információkhoz való hozzáférés joga, e tekintetben a környezeti információkhoz való nyilvános hozzáférésről és a 90/313/EGK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2003. január 28-i 2003/4/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre¹⁰ hivatkozik.

A 11. cikk előírja a tagállamok számára, hogy jelöljék ki azokat az illetékes hatóságokat, amelyek felelősek az ezen irányelvből származó kötelezettségek végrehajtásáért.

A 12. cikk egy jelentéstételi rendszer létrehozásáról rendelkezik. A tagállamoknak a Bizottságnak 2019. június 30-ig megküldendő első jelentésükben az ezen irányelv végrehajtásával kapcsolatos kulcsfontosságú adatokat kell összefoglalniuk, az azt követő jelentéseknek pedig minőségi és mennyiségi szempontból kell adatokat szolgáltatniuk ezen irányelv végrehajtásáról, a közepes tüzelőberendezések ezen irányelvnek megfelelő üzemeltetésének ellenőrzését szolgáló bármilyen intézkedésről, valamint az e célt szolgáló bármilyen végrehajtási intézkedésről. A 13. cikk emellett a Bizottság jelentéstételi kötelezettségeiről is rendelkezik.

A 14. cikk meghatározza azt a hatáskör-átruházási eljárást, amelynek keretében a Bizottság a 13. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el a IV. melléklet műszaki és tudományos fejlődéshez való hozzáigazítása céljából.

¹⁰ HL L 41., 2003.2.14., 26. o.

A 15., 16. és 17. cikk az ezen irányelv alapján hatályba léptetett nemzeti rendelkezések megsértése esetén alkalmazandó szankciókról, az irányelvjavaslatnak legkésőbb xx/xx/xx-ig a nemzeti jogba történő tagállami átültetéséről, valamint a jogszabály hatálybalépéséről rendelkezik.

Az I. melléklet felsorolja azokat az információkat, amelyeket az üzemeltető illetékes hatóságnál tett bejelentésének tartalmaznia kell.

A II. melléklet az 5. cikk (2), illetve (3) bekezdésének megfelelően megállapítja a meglévő és új tüzelőberendezésekre alkalmazandó kibocsátási határértékeket.

A III. melléklet az 5. cikk (4) bekezdésének megfelelően referenciaértékeket határoz meg szigorúbb kibocsátási határértékek alkalmazása esetére.

A IV. melléklet a kibocsátások nyomon követésére vonatkozó követelmények részletes leírását tartalmazza.

Magyarázó dokumentumok

A Bizottság úgy ítéli meg, hogy az irányelv átültetésével kapcsolatos információk minőségének javítása a következő okokból magyarázó dokumentumok benyújtását igényli:

Az irányelv teljes körű és helyes átültetése alapvető fontosságú annak garantálásához, hogy az irányelv céljai (azaz az emberi egészség és a környezet védelme) megvalósuljanak. Mivel egyes tagállamok már szabályozzák a közepes tüzelőberendezésekből származó szennyező anyagok levegőbe történő kibocsátását, ezen irányelv átültetése valószínűleg nem egyetlen jogszabály elfogadásával történne, hanem jogszabály-módosítások vagy új jogszabály-javaslatok révén az érintett területeken. Emellett az irányelv végrehajtása sok esetben erősen decentralizált módon történik, hiszen alkalmazásáért sok helyütt – sőt, bizonyos tagállamokban az átültetéséért is – a regionális és helyi hatóságok felelősek.

A felsorolt tényezők növelik az irányelv helytelen átültetésének és végrehajtásának kockázatát, és összetettebbé teszik a Bizottságnak az EU-jog alkalmazásának nyomon követésével kapcsolatos feladatait. Az irányelv átültetésére vonatkozó egyértelmű információk rendelkezésre állása ezért rendkívül fontos a nemzeti jogszabályok és az irányelv közötti megfelelés biztosításához.

A magyarázó dokumentumok összeállítása adminisztrációs többletterhet jelenthet azon tagállamok számára, amelyek nem minden esetben dolgoznak így. A magyarázó dokumentumok ugyanakkor szükségesek az átültetés teljességének és helyességének eredményes ellenőrzéséhez, amely a fentiekben ismertetett okokból alapvetően fontos; másfelől pedig nincs olyan kevésbé terhes intézkedés, amely lehetővé tenné a hatékony ellenőrzést. A magyarázó dokumentumok emellett jelentős mértékben hozzájárulhatnak azon adminisztratív terhek csökkentéséhez, amelyek a megfelelés nyomon követése kapcsán nehezednek a Bizottságra; e dokumentumok hiányában jelentős mértékű erőforrás igénybevétele volna szükséges, illetve számos alkalommal fel kellene venni a kapcsolatot a nemzeti hatóságokkal ahhoz, hogy a Bizottság valamennyi tagállam esetében fel tudja térképezni az átültetési módszereket. Ezért a magyarázó dokumentumok összeállításával járó esetleges adminisztratív terhek arányban állnak az elérni kívánt céllal, az eredményes átültetés és az irányelvben kitűzött célok maradéktalan érvényesülésének biztosításával.

A fentiek miatt indokolt arra kérni a tagállamokat, hogy az átültető intézkedések bejelentésével együtt egy vagy több olyan dokumentumot is benyújtsanak, amelyek kifejtik az irányelv rendelkezései és a nemzeti átültető aktusok megfelelő részei közötti összefüggéseket.

Jogalap

Mivel az irányelv elsődleges célja a környezet védelme az EUMSZ 191. cikkének megfelelően, a javaslat jogalapja az EUMSZ 192. cikkének (1) bekezdése.

A szubszidiaritás és az arányosság elve, a jogi aktus típusának megválasztása

Mivel a javaslat nem tartozik az Európai Unió kizárólagos hatáskörébe, a szubszidiaritás elve érvényesül.

A javaslat célkitűzéseit a tagállamok a következő okokból nem tudják kellően megvalósítani, így azok uniós fellépéssel jobban megvalósíthatók:

A közepes tüzelőberendezésekből származó szennyező anyagok levegőbe történő kibocsátásaira jelenleg nem vonatkozik általános uniós szabályozás, jóllehet a levegőbe történő kibocsátások sok esetben országhatárokon áterjedő szennyezést okoznak. E javaslat legfőbb célja, hogy a környezet és valamennyi uniós polgár védelme érdekében minimumkövetelményként kibocsátási határértékeket állapítson meg az új közepes tüzelőberendezésekből származó kén-dioxid, nitrogén-oxidok és szálló por levegőbe történő kibocsátásai tekintetében.

Ennek érdekében minden tagállamnak intézkedéseket kell hoznia a minimumkövetelmények teljesítése céljából, mivel az eltérő nemzeti jogi rendelkezések akadályozhatják az országhatárokon átívelő gazdasági tevékenységet. Szükség van uniós szintű fellépésre, amely hozzáadott értéket képvisel a tagállamok egyenkénti fellépéséhez képest.

A javaslat ezért megfelel a szubszidiaritás elvének.

A javasolt aktus irányelv, tekintettel arra, hogy a javaslat célokat és kötelezettségeket határoz meg, ám elegendő mozgásteret hagy a tagállamok számára a megfelelést biztosító intézkedések és a részletes végrehajtás eszközeinek megválasztásában. A javaslat ezért megfelel az arányosság elvének.

4. KÖLTSÉGVETÉSI HATÁSOK

A javaslatnak nincsenek az uniós költségvetést érintő vonzatai.

5. OPCIONÁLIS ELEMEEK

A javaslat érinti az Európai Gazdasági Térséget, ezért arra is alkalmazni kell.

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS IRÁNYELVE**a közepes tüzelőberendezésekből származó egyes szennyező anyagok levegőbe történő kibocsátásának korlátozásáról**

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 192. cikke (1) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezetének a nemzeti parlamenteknek való továbbítását követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére¹¹,tekintettel a Régiók Bizottságának véleményére¹²,rendes jogalkotási eljárás keretében¹³,

mivel:

- (1) Az Európai Parlament és a Tanács XXX/XXXX határozata¹⁴ (a cselekvési program) elismeri, hogy az elmúlt évtizedekben jelentős mértékben sikerült csökkenteni a levegőbe kerülő szennyező anyagok mennyiségét, a levegő szennyezettségi szintje azonban Európában sok helyütt még mindig aggasztó, és az uniós polgárok továbbra is ki vannak téve olyan légszennyező anyagoknak, amelyek egészségüket és jóllétüket veszélyeztetik. A cselekvési program rámutat arra, hogy az ökoszisztémák továbbra is kárát látják a közlekedés, a nem fenntartható mezőgazdasági gyakorlatok és az energiatermelés okozta túlzott nitrogén- és kénüledésnek.
- (2) A mindenki számára egészséges környezet biztosítása érdekében a cselekvési program arra szólítja fel az érintetteket, hogy a helyi intézkedéseket megfelelő nemzeti és uniós szintű szakpolitikai döntésekkel egészítsék ki. Különösen az uniós levegőminőségi jogszabályoknak való teljes megfelelés eléréséhez van szükség fokozott erőfeszítésekre, továbbá stratégiai célértékeket és cselekvéseket kell meghatározni a 2020 utáni időszakra.
- (3) Tudományos értékelésekből kiderül, hogy a légszennyezés nyolc hónappal megrövidíti az uniós lakosok átlagos várható élettartamát.

¹¹ HL C... , ... o.¹² HL C... , ... o.¹³ Az Európai Parlament xxxx/xx/xx-i álláspontja (HL C..., ... o.), a Tanács xxxx/xx/xx-i álláspontja első olvasatban (HL C..., ... o.). Az Európai Parlament xxxx/xx/xx-i álláspontja (HL C..., ... o.) és a Tanács xxxx/xx/xx-i határozata.¹⁴ Az Európai Parlament és a Tanács ... -i határozata a 2020-ig tartó időszakra szóló általános uniós környezetvédelmi cselekvési programról – „Jólét bolygónk felélése nélkül” (OJ L..., ... o.).

- (4) A közepes tüzelőberendezések szennyezőanyag-kibocsátására nem vonatkozik általános uniós szabályozás annak ellenére, hogy egyre nagyobb mértékű levegőszennyezést okoznak, különösen a biomassza tüzelőanyagként való, az éghajlat- és energiapolitika által ösztönzött fokozottabb használata miatt.
- (5) A tüzelőanyagok kis tüzelőberendezésekben és -készülékekben történő égetése az energiával kapcsolatos termékek környezetbarát tervezésére vonatkozó követelmények megállapítási kereteinek létrehozásáról szóló, 2009. október 21-i 2009/125/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv¹⁵ végrehajtásáról szóló jogi aktusokkal szabályozható. A tüzelőanyagok nagy tüzelőberendezésekben történő égetését a 2013. január 7-i 2010/75/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv¹⁶ szabályozza, míg a 2001/80/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv¹⁷ 2015. december 31-ig alkalmazandó a 2010/75/EU irányelv 30. cikke (2) bekezdésének hatálya alá tartozó nagy tüzelőberendezésekre.
- (6) A 2010/75/EU irányelv 30. cikkének (9) bekezdése és 73. cikke alapján végzett felülvizsgálatokról szóló, 2013. május 17-i bizottsági jelentés¹⁸ megállapítása szerint a tüzelőanyagok közepes tüzelőberendezésekben történő égetése kapcsán egyértelműen beigazolódott, hogy lehetséges a légköri kibocsátások költséghatékony csökkentése.
- (7) Az Unió légszennyezéssel kapcsolatos, a savasodás, az eutrofizáció, a talajközeli ózon és a finomrészeske-kibocsátás csökkentését szolgáló nemzetközi kötelezettségeit a götebörgi jegyzőkönyv és a nagy távolságra jutó, országhatárokon áttérjedő levegőszennyezésről szóló egyezmény határozza meg, mely utóbbit 2012-ben módosították a kén-dioxid, a nitrogén-oxidok, az ammónia és az illékony szerves vegyületek kibocsátásainak csökkentésére irányuló meglévő kötelezettségvállalások megszilárdítása érdekében, valamint azért, hogy 2020 után érvényes új csökkentési kötelezettségvállalás szülessen a finom szálló porra (PM 2,5) vonatkozóan.
- (8) A Tanácshoz és az Európai Parlamenthez intézett, „Tiszta levegőt Európának program” című közleményében¹⁹ a Bizottság cselekvésre szólít fel a közepes tüzelőberendezésekből származó légszennyező anyagok csökkentése érdekében, aminek révén kiteljesedne a tüzelőberendezés-ágazatra vonatkozó szabályozási keret. A stratégia kiegészíti a Bizottság 2005. szeptember 21-i közleményében („Tematikus stratégia a levegőszennyezésről”)²⁰ meghatározott, a 2020-ig tartó időszakra szóló szennyezéscsökkentési menetrendet, és csökkentési célokat tűz ki a 2030-ig tartó évekre. A stratégiai célok elérése érdekében szabályozási menetrendet kell kidolgozni, amelynek a közepes tüzelőberendezések kibocsátásainak csökkentését szolgáló intézkedéseket is magában kell foglalnia.
- (9) Ez az irányelv nem vonatkozik a 2009/125/EK irányelvnek megfelelően elfogadott végrehajtási intézkedéseknek, illetve a 2010/75/EU irányelv III. vagy IV. fejezetének hatálya alá tartozó, energiával kapcsolatos termékekre. Bizonyos más

¹⁵ Az Európai Parlament és a Tanács 2009. október 21-i 2009/125/EK irányelve az energiával kapcsolatos termékek környezetbarát tervezésére vonatkozó követelmények megállapítási kereteinek létrehozásáról (HL L 285., 2009.10.31., 10. o.).

¹⁶ Az Európai Parlament és a Tanács 2010. november 24-i 2010/75/EU irányelve az ipari kibocsátásokról (a környezetszennyezés integrált megelőzése és csökkentése) (HL L 334., 2010.12.17., 17. o.).

¹⁷ Az Európai Parlament és a Tanács 2001. október 23-i 2001/80/EK irányelve a nagy tüzelőberendezésekből származó egyes szennyező anyagok levegőbe történő kibocsátásának korlátozásáról (HL L 309., 2001.11.27., 1. o.).

¹⁸ COM(2013)286 final.

¹⁹ COM(2013) xxx final.

²⁰ COM(2005) 446 végleges.

tüzelőberendezéseket – technikai jellemzőik vagy egyedi alkalmazásuk alapján – szintén mentesíteni kell ezen irányelv hatálya alól.

- (10) A levegőbe kerülő kén-dioxid, nitrogén-oxidok és szálló por mennyiségének csökkentése érdekében minden közepes tüzelőberendezés üzemeltetését legalább ahhoz a feltételhez kell kötni, hogy a tüzelőberendezés az üzemeltető bejelentése alapján felvételre kerüljön az illetékes hatóság nyilvántartásába.
- (11) A közepes tüzelőberendezésekből származó kibocsátások csökkentése érdekében ezen irányelvben kibocsátási határértékeket és nyomonkövetési követelményeket kell megállapítani.
- (12) A meglévő közepes tüzelőberendezések tekintetében elegendő időt kell biztosítani az ezen irányelv követelményeinek való technikai megfeleléshez, ezért az említett tüzelőberendezések esetében a kibocsátási határértékeket csupán az irányelv alkalmazásától számított meghatározott időszakot követően kell alkalmazni.
- (13) Az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 193. cikkének megfelelően ez az irányelv nem akadályozza meg a tagállamokat abban, hogy szigorúbb védelmi intézkedéseket tartsanak fenn vagy vezessenek be, például a környezetminőségi előírásoknak való megfelelés érdekében. Különösen a levegőminőségi határértékeket be nem tartó területeken indokolt, hogy a tagállamok szigorúbb kibocsátási határértékeket – például az ezen irányelv III. mellékletében meghatározott referenciaértékeket – alkalmazzanak; ez egyúttal az ökoinnovációt is ösztönözné az Unióban, és különösen a kis- és középvállalkozások piacra jutását segítené.
- (14) A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a közepes tüzelőberendezések üzemeltetői és az illetékes hatóságok az ennek az irányelvnek való megfelelés hiányában meghozzák a szükséges intézkedéseket.
- (15) A közepes tüzelőberendezéseket üzemeltető kis- és középvállalkozások terheinek korlátozása érdekében az üzemeltetők bejelentéssel, nyomon követéssel és jelentéstétellel kapcsolatos adminisztratív kötelezettségeinek arányosaknak kell lenniük, ám ugyanakkor azt is biztosítani kell, hogy az illetékes hatóságok hatékonyan ellenőrizhessék a berendezések megfelelőségét.
- (16) A tagállamok által az ezen irányelv alkalmazására vonatkozóan szolgáltatott információk következetességének és egységességének biztosítása, valamint a tagállamok és a Bizottság közötti információcsere ösztönzése érdekében indokolt, hogy a Bizottság az Európai Környezetvédelmi Ügynökség támogatásával kifejlesszen egy olyan elektronikus jelentéstételi eszközt, amely a tagállamok számára nemzeti szintű jelentéstételi és adatkezelési célokra is rendelkezésre állna.
- (17) A tudományos és technikai haladás figyelembe vétele érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az EUMSZ 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el a kibocsátások nyomon követésére vonatkozó, IV. mellékletben szereplő előírások módosításáról. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munka során – többek között szakértői szinten – megfelelő konzultációkat folytasson. A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elkészítésekor és szövegezésekor a Bizottságnak gondoskodnia kell a vonatkozó dokumentumoknak az Európai Parlament és a Tanács részére történő egyidejű, időben történő és megfelelő továbbításáról.
- (18) Mivel ezen irányelv célkitűzéseit, nevezetesen a környezetminőség és a közegészség javítását a tagállamok nem képesek kielégítően megvalósítani, és ezért az uniós szinten jobban megvalósítható, az Unió az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében megállapított szubszidiaritás elvével összhangban intézkedéseket fogadhat

el. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez az irányelv nem lépi túl az e célok eléréséhez szükséges mértéket.

- (19) Ez az irányelv tiszteletben tartja az alapvető jogokat, és betartja különösen az Európai Unió Alapjogi Chartájában elismert elveket. Ez az irányelv különösen a Charta környezetvédelemről szóló 37. cikkének alkalmazását szorgalmazza.
- (20) A tagállamok és a Bizottság magyarázó dokumentumokról szóló 2011. szeptember 28-i együttes politikai nyilatkozatának²¹ megfelelően a tagállamok vállalták, hogy indokolt esetben az átültető intézkedéseikről szóló értesítéshez az irányelv egyes elemei és az azt átültető nemzeti jogi eszköz megfelelő részei közötti kapcsolatot magyarázó egy vagy több dokumentumot mellékelnek. Ezen irányelv tekintetében a jogalkotó az ilyen dokumentum(ok) megküldését indokoltnak tekinti.

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

Tárgy

Ez az irányelv meghatározza a kén-dioxid, a nitrogén-oxidok és a szálló por közepes tüzelőberendezésekből származó, levegőbe kerülő kibocsátásaira vonatkozó szabályokat a levegőbe történő kibocsátások csökkentése, valamint e kibocsátások emberi egészségre és a környezetre jelentett lehetséges kockázatainak mérséklése érdekében.

2. cikk

Hatály

- (1) Ez az irányelv a legalább 1 MW, de kevesebb mint 50 MW névleges bemenő hőteljesítményű tüzelőberendezésekre (a továbbiakban: közepes tüzelőberendezések) alkalmazandó, az azok által használt tüzelőanyag típusától függetlenül.
- (2) Ez az irányelv nem alkalmazandó a következőkre:
- a) a 2010/75/EU irányelv III. vagy IV. fejezetének hatálya alá tartozó tüzelőberendezések;
 - b) a 2009/125/EK irányelvnek megfelelően elfogadott végrehajtási intézkedések hatálya alá tartozó, energiával kapcsolatos termékek, amennyiben az említett végrehajtási jogi aktusok az ezen irányelv II. mellékletében foglalt szennyező anyagok tekintetében kibocsátási határértékeket határoznak meg;
 - c) tüzelőberendezések, amelyekben a gáznemű égéstermékeket tárgyak vagy anyagok közvetlen hevítésére, szárítására vagy bármilyen más kezelésére használják;
 - d) az ipari folyamatok során keletkező füstgázok égetés útján történő tisztítására tervezett utóégető berendezések, amelyeket nem független tüzelőberendezésként üzemeltetnek;
 - e) valamely jármű, hajó vagy repülőgép meghajtására szolgáló bármilyen műszaki berendezés;

²¹ HL C 369., 2011.12.17., 14. o.

- f) az 1069/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletnek²² megfelelően elfogadott végrehajtási intézkedések hatálya alá tartozó tüzelőberendezések, amennyiben az említett végrehajtási jogi aktusok az ezen irányelv II. mellékletében felsorolt szennyező anyagokra vonatkozó kibocsátási határértékeket határoznak meg.

3. cikk Fogalommeghatározások

Ezen irányelv alkalmazásában:

1. „kibocsátás”: valamely anyagnak a tüzelőberendezésből a levegőbe juttatása;
2. „kibocsátási határérték”: a tüzelőberendezésekből származó füstgázokban lévő valamely anyagnak egy adott időszak során a levegőbe juttatható megengedett mennyisége;
3. „nitrogén-oxidok” (NO_x): nitrogén-monoxid és nitrogén-dioxid, nitrogén-dioxidban (NO₂) kifejezve;
4. „szálló por”: bármilyen formájú, szerkezetű és sűrűségű, a gázfázisban a mintavételi ponton adott körülmények között diszpergált olyan részecskék, amelyek az analizálandó gázból való reprezentatív mintavételt követően meghatározott körülmények között szűréssel összegyűjthetők, és amelyek a meghatározott körülmények között történő szárítás után a szűrő előtti szakaszban vagy a szűrőn maradnak;
5. „tüzelőberendezés”: olyan műszaki berendezés, amelyben tüzelőanyagot égetnek az így keletkező hő hasznosítása céljából;
6. „meglévő tüzelőberendezés”: [1 year after the date of transposition] előtt üzembe állított tüzelőberendezés;
7. „új tüzelőberendezés”: meglévő tüzelőberendezéstől eltérő tüzelőberendezés;
8. „motor”: gázmotor, dízelmotor vagy kettős üzemű motor;
9. „gázmotor”: olyan belső égésű motor, amely az Otto-ciklusnak megfelelően működik, és szikragyújtást alkalmaz a tüzelőanyag elégetésére;
10. „dízelmotor”: olyan belső égésű motor, amely a Diesel-ciklusnak megfelelően működik, és kompressziós gyújtást alkalmaz a tüzelőanyag elégetésére;
11. „kettős üzemű motor”: olyan, szikragyújtást alkalmazó belső égésű motor, amely folyékony tüzelőanyag elégetésekor a Diesel-ciklusnak megfelelően, gáznemű tüzelőanyag elégetésekor pedig az Otto-ciklusnak megfelelően működik;
12. „gázturbina”: olyan forgó gép, amely a hőenergiát mechanikai munkává alakítja át, és elsősorban az alábbi egységekből áll: kompresszor, égőkamra, amelyben a tüzelőanyag égetése történik a munkaközeg felmelegítése céljából, illetve turbina; ez lehet gázturbina, kombinált ciklusú gázturbina és kogenerációs üzemmódú gázturbina (valamennyi turbina kiegészítő tüzeléssel vagy anélkül);
13. „tüzelőanyag”: bármilyen szilárd, folyékony vagy gáz-halmazállapotú éghető anyag;

²² Az Európai Parlament és a Tanács 2009. október 21-i 1069/2009/EK rendelete a nem emberi fogyasztásra szánt állati melléktermékekre és a belőlük származó termékekre vonatkozó egészségügyi szabályok megállapításáról és az 1774/2002/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 300., 2009.11.14., 1. o.).

14. „hulladék”: olyan anyag vagy tárgy, amelytől birtokosa megválnak, megválni szándékozik vagy megválni köteles;
15. „biomassza”: a következők bármelyike:
- a) olyan, mezőgazdaságból vagy erdőgazdaságból származó növényi anyagot tartalmazó termék, amely energiataartalmának felhasználása céljából tüzelőanyagként használható;
 - b) az alábbi hulladékok:
 - a) mezőgazdasági és erdészeti eredetű növényi hulladék;
 - b) az élelmiszer-feldolgozó iparból származó növényi hulladék, amennyiben a termelt hőt hasznosítják;
 - c) cellulózgyártásból, valamint cellulózból történő papírgyártásból származó rostos növényi hulladék, amennyiben a gyártás helyén együtt égetik, és a termelt hőt hasznosítják;
 - d) parafahulladék;
 - e) fahulladék, kivéve a fakonzerválókkal vagy bevonatokkal történő kezelésből származó halogénezett szerves vegyületeket vagy nehézfémeket esetlegesen tartalmazó fahulladékot, valamint különösen az építési és bontási hulladékból származó fahulladékot;
16. „üzemórak”: az az órában kifejezett időtartam, amelynek során a tüzelőberendezés kibocsátásokat juttat a levegőbe;
17. „üzemeltető”: az a természetes vagy jogi személy, aki a tüzelőberendezést üzemelteti vagy felügyeli, vagy – amennyiben a nemzeti jog úgy rendelkezik – a létesítmény műszaki üzemeltetését befolyásoló gazdasági kérdésekben döntéshozatali joggal rendelkezik;
18. „határérték”: az emberi egészségre és/vagy a környezet egészére gyakorolt káros hatások elkerülése, megelőzése vagy csökkentése céljából tudományos ismeretek alapján meghatározott szint, amelyet adott időtartamon belül kell elérni, elérése után pedig nem szabad túllépni, a 2008/50/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben²³ foglaltak szerint;
19. „zóna”: a levegőminőség vizsgálatának és kezelésének céljából valamely tagállam területének a tagállam által behatárolt része, a 2008/50/EK irányelv szerint.

4. cikk

Nyilvántartásba vétel

- (1) A tagállamok meghozzák a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy a közepes tüzelőberendezések csak akkor legyenek üzemeltethetők, ha azokat az illetékes hatóság nyilvántartásba vette.
- (2) A nyilvántartásba vételi eljárás legalább az üzemeltetőnek az illetékes hatósághoz intézett azon bejelentéséből áll, amely szerint közepes tüzelőberendezést üzemeltet vagy kíván üzemeltetni.

²³

Az Európai Parlament és a Tanács 2008. május 21-i 2008/50/EK irányelve a környezeti levegő minőségéről és a Tisztább Levegőt Európának elnevezésű programról (HL L 152., 2008.6.11., 1. o.).

- (3) Az üzemeltető bejelentésének minden egyes közepes tüzelőberendezésre vonatkozóan tartalmaznia kell legalább az I. mellékletben felsorolt információkat.
- (4) Az illetékes hatóság az üzemeltető által tett bejelentést követő egy hónapon belül nyilvántartásba veszi a közepes tüzelőberendezést, és erről tájékoztatja az üzemeltetőt.
- (5) A meglévő közepes tüzelőberendezések mentesíthetők a (2) bekezdésben említett bejelentési kötelezettség alól, amennyiben a (3) bekezdésben említett valamennyi információt az illetékes hatóság rendelkezésére bocsátották.
- Az említett tüzelőberendezéseket [thirteen months after the date of transposition]-ig nyilvántartásba kell venni.
- (6) Az illetékes hatóság által vezetett nyilvántartásnak minden egyes közepes tüzelőberendezésre vonatkozóan tartalmaznia kell legalább az I. mellékletben felsorolt információkat, valamint a 7. és 8. cikk szerinti nyomon követés vagy egyéb megfelelőségi ellenőrzések eredményeinek a vizsgálata során kapott minden információt.

5. cikk

Kibocsátási határértékek

- (1) A II. mellékletben meghatározott kibocsátási határértékek – a 2010/75/EU irányelv II. fejezete rendelkezéseinek sérelme nélkül – adott esetben egyedi közepes tüzelőberendezésekre vonatkoznak.
- (2) 2025. január 1-jétől az 5 MW-nál nagyobb névleges bemenő hőteljesítményű meglévő közepes tüzelőberendezésekből származó kén-dioxid, nitrogén-oxidok és szálló por levegőbe történő kibocsátásai nem haladhatják meg a II. melléklet 1. részében meghatározott kibocsátási határértékeket.
2030. január 1-jétől a legfeljebb 5 MW névleges bemenő hőteljesítményű meglévő közepes tüzelőberendezésekből származó kén-dioxid, nitrogén-oxidok és szálló por levegőbe történő kibocsátásai nem haladhatják meg a II. melléklet 1. részében meghatározott kibocsátási határértékeket.
- Az évente legfeljebb 500 üzemórán át üzemelő meglévő közepes tüzelőberendezéseket a tagállamok mentesíthetik a II. melléklet 1. részében meghatározott kibocsátási határértékeknek való megfelelés alól. Ebben az esetben a szilárd tüzelőanyaggal üzemelő berendezéseknél a szálló por tekintetében a 200 mg/Nm³ kibocsátási határérték alkalmazandó.
- (3) [1 year after the date of transposition]-tól/-től az új közepes tüzelőberendezésekből származó kén-dioxid, nitrogén-oxidok és szálló por levegőbe történő kibocsátásai nem haladhatják meg a II. melléklet 2. részében meghatározott kibocsátási határértékeket.
- Az évente legfeljebb 500 üzemórán át üzemelő új közepes tüzelőberendezéseket a tagállamok mentesíthetik a II. melléklet 2. részében meghatározott kibocsátási határértékeknek való megfelelés alól. Ebben az esetben a szilárd tüzelőanyaggal üzemelő tüzelőberendezésekre a szálló por tekintetében a 100 mg/Nm³ kibocsátási határérték alkalmazandó.
- (4) A 2008/50/EK irányelvben meghatározott uniós levegőminőségi határértékeknek meg nem felelő zónákban a tagállamok a III. mellékletben meghatározott

referenciaértékeken vagy a tagállamok által meghatározott szigorúbb értékeken alapuló kibocsátási határértékeket alkalmaznak az ezekben a zónákban üzemeltetett egyedi közepes tüzelőberendezésekre, kivéve ha a Bizottság előtt igazolják, hogy az említett kibocsátási határértékek alkalmazása aránytalanul magas költségekkel járna, és hogy a 2008/50/EK irányelv 23. cikkében előírt levegőminőségi tervek magukban foglalnak a levegőminőségi határértékeknek való megfelelést biztosító egyéb intézkedéseket.

- (5) A Bizottság információcserét szervez a tagállamok és az érdekelték számára a (4) bekezdésben említett szigorúbb kibocsátási határértékekre irányadó referenciaértékekre vonatkozóan.

- (6) Az illetékes hatóság a kén-dioxid tekintetében legfeljebb hat hónapra engedélyezheti a (2) és (3) bekezdésben előírt határértékeknek való megfelelési kötelezettségtől való eltérést olyan közepes tüzelőberendezések esetében, amelyek rendes körülmények között alacsony kéntartalmú tüzelőanyagot használnak, amennyiben az üzemeltető a határértékeket az alacsony kéntartalmú tüzelőanyag ellátásának súlyos hiányból eredő megszakadása miatt nem tudja betartani.

A tagállamok az első albekezdés alapján engedélyezett bármilyen eltérésről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

- (7) Az illetékes hatóság engedélyezhet a (2) és (3) bekezdésben előírt határértékeknek való megfelelési kötelezettségtől való eltérést abban az esetben, ha egy kizárólag gáz-halmazállapotú tüzelőanyagot igénylő közepes tüzelőberendezés esetében kivételesen a gázellátás hirtelen megszakadása miatt más tüzelőanyagot kell igénybe venni, és ezért azt másodlagos kibocsátáscsökkentő berendezéssel kellene felszerelni. Az ilyen eltérés időtartama nem haladhatja meg a 10 napot, kivéve ha az üzemeltető az illetékes hatóság számára bizonyítja, hogy indokolt hosszabb időtartamot biztosítani.

A tagállamok haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot az első albekezdés alapján engedélyezett bármilyen eltérésről.

- (8) Azon közepes tüzelőberendezések esetében, amelyek egyidejűleg két vagy több tüzelőanyagot használnak, az egyes szennyező anyagokra vonatkozó kibocsátási határértékeket az alábbi lépéseknek megfelelően kell kiszámítani:

- a) meg kell határozni az egyes tüzelőanyagokra vonatkozó megfelelő kibocsátási határértékeket a II. melléklet szerint;
- b) meg kell határozni az egyes tüzelőanyagok szerint súlyozott kibocsátási határértéket, amely az a) pontban említett különálló kibocsátási határértékek és az egyes tüzelőanyagok által szolgáltatott hőteljesítmény összeszorozásával, majd a szorzás eredményének a tüzelőanyagok által szolgáltatott hőteljesítmények összegével történő elosztásával adódik;
- c) össze kell adni a tüzelőanyagok szerint súlyozott kibocsátási határértékeket.

6. cikk

A kibocsátások nyomon követése és kibocsátáscsökkentő berendezések üzemeltetése

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy az üzemeltetők legalább a IV. mellékletnek megfelelően elvégzik a kibocsátások nyomon követését.

- (2) A több üzemanyagot használó közepes tüzelőberendezések esetében a kibocsátások nyomon követését azon tüzelőanyag vagy tüzelőanyag-keverék elégetése során kell elvégezni, amely valószínűsíthetően a legmagasabb szintű kibocsátással jár; a nyomon követést normál üzemi feltételeket biztosító időszakban kell végezni.
- (3) Valamennyi nyomonkövetési eredményt megfelelő módon kell rögzíteni, feldolgozni és bemutatni, hogy az illetékes hatóság ellenőrizhesse a kibocsátási határértékek betartását.
- (4) Azon közepes tüzelőberendezések esetében, amelyeknél a kibocsátási határértékek betartása céljából másodlagos kibocsátáscsökkentő berendezést alkalmaznak, az említett kibocsátáscsökkentő berendezés hatékony működését folyamatosan nyomon kell követni, és az így kapott adatokat rögzíteni kell.

7. cikk

Megfelelőség ellenőrzése

- (1) A tagállamok létrehozzák a közepes tüzelőberendezések környezetvédelmi ellenőrzésének rendszerét, vagy egyéb intézkedéseket hajtanak végre az ezen irányelv követelményei teljesítésének ellenőrzésére.
- (2) A közepes tüzelőberendezések üzemeltetői minden szükséges segítséget megadnak az illetékes hatóság képviselőinek, hogy azok bármilyen ellenőrzést és helyszíni szemlét végre tudjanak hajtani, mintát vegyenek, és minden szükséges információt összegyűjthessenek ahhoz, hogy az ezen irányelv céljainak megvalósításával kapcsolatos feladataikat el tudják látni.
- (3) A tagállamok meghozzák a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy a közepes tüzelőberendezések esetében az üzemzavarok fennállásának időtartama, valamint az indítási és leállítási időszakok a lehető legrövidebbek legyenek. A másodlagos kibocsátáscsökkentő berendezések üzemzavara vagy üzemképtelensége esetén az üzemeltető azonnal értesíti az illetékes hatóságot.
- (4) A tagállamok biztosítják, hogy a követelményeknek való megfelelés hiányában
 - a) az üzemeltető azonnal tájékoztassa az illetékes hatóságot;
 - b) az üzemeltető azonnal megtegye a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy a lehető legrövidebb időn belül a követelményeket újból teljesítse;
 - c) az illetékes hatóság kötelezze az üzemeltetőt arra, hogy megtegyen bármely olyan megfelelő kiegészítő intézkedést, amely az illetékes hatóság megítélése szerint a követelmények újbóli teljesítéséhez szükséges;

Amennyiben a követelmények újbóli teljesítése nem lehetséges, az illetékes hatóság felfüggeszti a tüzelőberendezés üzemeltetését, és törli a nyilvántartásból.

8. cikk

A nyomon követés eredményeinek vizsgálata

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy az azon kibocsátásokra vonatkozó érvényes értékek, amelyeknek a nyomon követése a IV. mellékletnek megfelelően történt, nem lépik túl a II. mellékletében meghatározott kibocsátási határértékeket.
- (2) A közepes tüzelőberendezések üzemeltetői megőrzik az alábbi dokumentumokat:

- a) a 4. cikk (5) bekezdésének sérelme nélkül az illetékes hatóságnál tett bejelentés igazolása;
 - b) az illetékes hatóság általi nyilvántartásba vétel igazolása;
 - c) A 6. cikk (3) és (4) bekezdésében említett nyomon követési eredmények;
 - d) adott esetben az 5. cikk (2) bekezdésének második albekezdésében említett üzemórákról vezetett nyilvántartás;
 - e) a tüzelőberendezésben felhasznált tüzelőanyagokra, valamint a másodlagos kibocsátáscsökkentő berendezések bármilyen üzemzavarára vagy üzemképtelenségére vonatkozó feljegyzés.
- (3) A (2) bekezdésben említett adatokat legalább tíz évig meg kell őrizni.
- (4) Az ezen irányelv előírásainak való megfelelés ellenőrzése érdekében a (2) bekezdésben felsorolt adatokat kérésre hozzáférhetővé kell tenni az illetékes hatóság számára.

9. cikk

A közepes tüzelőberendezéseken végzett módosítások

- (1) Az üzemeltető értesíti az illetékes hatóságot minden olyan, a közepes tüzelőberendezéseken tervezett módosításról, amely befolyásolná az alkalmazandó kibocsátási határértékeket. Az említett értesítésnek a módosítás előtt legalább egy hónappal meg kell történnie.
- (2) Az üzemeltető általi, az (1) bekezdésnek megfelelő értesítést követően az illetékes hatóság egy hónapon belül nyilvántartásba veszi az említett módosításokat.

10. cikk

Az információkhoz való hozzáférés

A 2003/4/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv²⁴ sérelme nélkül az illetékes hatóság a nyilvánosság számára – többek között az interneten – hozzáférhetővé teszi a közepes tüzelőberendezésekről vezetett nyilvántartást.

11. cikk

Illetékes hatóságok

A tagállamok kijelölik azokat az illetékes hatóságokat, amelyek felelősek az ezen irányelvből származó kötelezettségek végrehajtásáért.

12. cikk

Jelentéstétel

- (1) A tagállamok [2 years after the date of transposition]-ig összefoglaló jelentést küldenek a Bizottságnak az I. mellékletben felsorolt adatokról, amelyben feltüntetik az említett tüzelőberendezésekből származó kén-dioxid, nitrogén-oxidok és szálló por becsült teljes éves kibocsátásait tüzelőanyag-típus és hőtéljesítmény szerinti bontásban.

²⁴

Az Európai Parlament és a Tanács 2003. január 28-i 2003/4/EK irányelve a környezeti információkhoz való nyilvános hozzáférésről és a 90/313/EGK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 41., 2003.2.14., 26. o.).

- (2) A tagállamok 2026. október 1-jéig, illetve 2031. október 1-jéig második, illetve harmadik jelentést küldenek a Bizottságnak, amelyek tartalmazzák az (1) bekezdésben említett adatok frissítését.
- Az első albekezdés alapján készített jelentések minőségi és mennyiségi szempontból szolgáltatnak adatokat ezen irányelv végrehajtásáról, a közepes tüzelőberendezések ezen irányelvnek megfelelő üzemeltetésének ellenőrzését szolgáló bármilyen intézkedésről, valamint az e célt szolgáló bármilyen végrehajtási intézkedésről.
- (3) Az (1) és (2) bekezdésben említett jelentéstétel céljából a Bizottság elektronikus jelentéstételi eszközt bocsát a tagállamok rendelkezésére.
- (4) A Bizottság, figyelembe véve az 5. cikk (6) bekezdésének, az 5. cikk (7) bekezdésnek és a 10. cikknek megfelelően rendelkezésre bocsátott információkat, az (1) és (2) bekezdésnek megfelelő tagállami jelentések kézhezvételétől számított tizenkét hónapon belül összefoglaló jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.
- (5) Második összefoglaló jelentésében a Bizottság felülvizsgálja ezen irányelv végrehajtását, különös tekintettel arra, hogy szükség van-e a III. mellékletben megállapított referenciaértékek Unió-szerte érvényes kibocsátási határértékekként való meghatározására, és annak kíséretében adott esetben jogalkotási javaslatot is előterjeszt.
- (6) A Bizottságot a (3) és (5) bekezdés szerinti feladatainak teljesítése során az Európai Környezetvédelmi Ügynökség támogatja.

13. cikk

A mellékletek módosításai

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 14. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a IV. melléklet műszaki és tudományos fejlődéshez való hozzáigazítása céljából.

14. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

- (1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás gyakorlásának feltételeit e cikk határozza meg.
- (2) A Bizottság a [the date of entry into force]-t követő ötéves időtartamra felhatalmazást kap a 13. cikkben említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására. A Bizottság legkésőbb kilenc hónappal az ötéves időtartam vége előtt jelentést készít a felhatalmazásról. Amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács nem ellenzi a meghosszabbítást legkésőbb négy hónappal az egyes időtartamok vége előtt, akkor a felhatalmazás hallgatólagosan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamra.
- (3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 13. cikkben említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.
- (4) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

- (5) A 13. cikk értelmében elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Ezen időtartam az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére két hónappal meghosszabbodik.

15. cikk
Szankciók

A tagállamok megállapítják az ezen irányelv alapján elfogadott nemzeti rendelkezések megszegése esetén alkalmazandó szankciókra vonatkozó szabályokat, és minden szükséges intézkedést meghoznak azok végrehajtásának biztosítására. A szankcióknak hatékonyaknak, arányosaknak és visszatartó erejűeknek kell lenniük. A tagállamok az említett rendelkezésekről legkésőbb [the date of transposition]-ig, az ezeket érintő későbbi módosításokról pedig késedelem nélkül értesítik a Bizottságot.

16. cikk
Átültetés a nemzeti jogba

- (1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek legkésőbb [date: 1,5 years after the entry into force]-ig megfeleljenek. E rendelkezések szövegét haladéktalanul megküldik a Bizottság számára.

A tagállamok által elfogadott rendelkezéseknek hivatkozniuk kell erre az irányelvre, vagy hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozással együtt kell megjelenniük. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

- (2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguk azon főbb rendelkezéseinek szövegét, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

17. cikk
Hatálybalépés

Ez az irányelv az Európai Unió Hivatalos Lapjában való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

18. cikk
Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, -án/-én.

az Európai Parlament részéről
az elnök

a Tanács részéről
az elnök